ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

3. července 2008 *

Ve věci C-215/06,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 11. května 2006,

Komise Evropských společenství, zastoupená D. Recchia a D. Lawunmi, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Irsku, zastoupenému D. O'Haganem, jako zmocněncem, ve spolupráci s J. Connollym, SC, a S. Garretem, BL, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovanému,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, L. Bay Larsen, J. Makarczyk (zpravodaj), P. Kūris a J.-C. Bonichot, soudci,

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. února 2008,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Irsko:

– tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k zajištění, aby záměry spadající do působnosti směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů

některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01, s. 248), jak ve znění před změnou provedenou směrnicí Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997 (Úř. věst. L 73, s. 5; Zvl. vyd. 15/03, s. 151), tak po této změně, byly před svým úplným nebo částečným uskutečněním zváženy s ohledem na potřebu posouzení vlivů na životní prostředí, a tam, kde mohou mít významný vliv na životní prostředí v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, posouzeny z hlediska svých vlivů v souladu s články 5 až 10 směrnice 85/337, a

– tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k zajištění, aby vydání povolení pro výstavbu větrného parku a pro doprovodné činnosti v Derrybrien, v hrabství Galway, jakož i uskutečnění prací předcházelo posouzení vlivů záměru na životní prostředí v souladu s články 5 až 10 směrnice 85/337,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 2, 4 a 5 až 10 uvedené směrnice.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

2 Komise se svou žalobou domáhá, aby bylo určeno, že Irsko nesplnilo povinnosti, které mu přísluší podle směrnice 85/337, jak v jejím původním znění, tak ve znění vyplývajícím ze změn provedených směrnicí 97/11.

Směrnice 85/337

3 Článek 1 odst. 2 a 3 směrnice 85/337 zní následovně:

„2. Pro účely této směrnice se rozumí:

záměrem:

– provádění stavebních prací nebo výstavba jiných zařízení nebo děl,

– jiné zásahy do přírodního prostředí a krajiny včetně těch, které se týkají těžby nerostných surovin;

oznamovatelem:

žadatel o povolení soukromého záměru nebo orgán veřejné moci, který dá podnět k záměru;

povolením:

rozhodnutí příslušného orgánu nebo orgánů, které opravňuje oznamovatele k uskutečnění záměru.

3. Příslušný orgán nebo orgány jsou ty, které členské státy určí jako odpovědné za provádění úkolů vyplývajících z této směrnice."

4 Podle čl. 2 odst. 1 až 3 prvního pododstavce směrnice 85/337:

„1. Členské státy přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění, aby ještě před vydáním povolení byly záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, posouzeny z hlediska jejich vlivů.

Tyto záměry jsou vymezeny v článku 4.

2. Posuzování vlivů na životní prostředí může být zahrnuto do povolovacích řízení již existujících v členských státech, nebo pokud taková řízení neexistují, do jiných řízení nebo do řízení, která mají být zavedena pro dosažení souladu s cíli této směrnice.

3. Členské státy mohou ve výjimečných případech vyjmout určitý záměr zcela nebo zčásti z působnosti ustanovení stanovených touto směrnicí."

5 Článek 3 směrnice 85/337 stanoví:

„Posuzování vlivů na životní prostředí vhodným způsobem určí, popíše a posoudí v každém jednotlivém případě a v souladu s články 4 až 11 přímé a nepřímé vlivy záměru na tyto faktory:

– člověka, faunu a flóru,

– půdu, vodu, ovzduší, podnebí a krajinu,

– vzájemné působení mezi faktory uvedenými v první a druhé odrážce,

– hmotné statky a kulturní dědictví.“

6 Článek 4 uvedené směrnice zní následovně:

„1. S výhradou čl. 2 odst. 3 podléhají záměry kategorií uvedených v příloze I posouzení v souladu s články 5 až 10.

2. Záměry z kategorií uvedených v příloze II podléhají posouzení v souladu s články 5 až 10, pokud členské státy usoudí, že to jejich povaha vyžaduje.

Za tím účelem mohou členské státy mimo jiné upřesnit určité druhy záměrů, u nichž je třeba provádět posouzení, nebo mohou stanovit kritéria nebo prahové hodnoty umožňující určit, které ze záměrů z kategorií uvedených v příloze II musí podléhat posouzení v souladu s články 5 až 10.“

7 Podle článku 5 směrnice 85/337:

„1. V případě záměrů, které podle článku 4 musí podléhat posouzení vlivů na životní prostředí v souladu s články 5 až 10, přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění, aby oznamovatel poskytl ve vhodné formě informace upřesněné v příloze III, pokud:

a) členské státy považují tyto informace za důležité v dané fázi povolovacího řízení a vzhledem ke zvláštním rysům konkrétního záměru nebo určitého druhu záměrů a složek životního prostředí, které by mohly být zasaženy;

b) členské státy považují za odůvodněné požadovat po oznamovateli, aby tyto informace shromáždil, mimo jiné s ohledem na současné poznatky a metody posuzování.

2. Informace, které má oznamovatel poskytnout v souladu s odstavcem 1, musí zahrnovat alespoň:

– popis záměru obsahující informace o jeho umístění, povaze a rozsahu,

– popis zamýšlených opatření k vyloučení a omezení významných škodlivých vlivů a je-li to možné i k jejich nápravě,

– údaje nezbytné ke zjištění a posouzení hlavních vlivů, které by záměr mohl mít na životní prostředí,

– všeobecně srozumitelné shrnutí informací uvedených v první, druhé a třetí odrážce.

3. Považují-li to členské státy za nezbytné, zajistí, aby orgány vlastnící příslušné informace zpřístupnily tyto informace oznamovateli.“

8 Článek 6 směrnice 85/337 zní takto:

„1. Členské státy učiní opatření nezbytná k zajištění, aby orgány, kterých by se záměr mohl týkat, měly vzhledem ke své zvláštní působnosti v otázkách životního prostředí možnost vyjádřit své stanovisko k žádosti o povolení. Členské státy určí orgány, s nimiž je třeba záměr za tímto účelem projednat, buď obecně, nebo v jednotlivých případech, kdy je podána žádost o povolení. Těmto orgánům musí být předány informace shromážděné podle článku 5. Podrobné podmínky týkající se projednání stanoví členské státy.

2. Členské státy zajistí, aby:

– každá žádost o povolení a všechny informace shromážděné podle článku 5 byly zpřístupněny veřejnosti,

– dotyčná veřejnost měla příležitost vyjádřit své stanovisko před zahájením uskutečňování záměru.“

9 Článek 7 směrnice 85/337 stanoví:

„Je-li si členský stát vědom, že záměr by mohl mít závažný vliv na životní prostředí v jiném členském státě, nebo pokud členský stát, který by mohl být významně ovlivněn, o to požádá, poskytne členský stát, na jehož území má být záměr uskutečněn, informace shromážděné podle článku 5 tomuto členskému státu ve stejnou dobu, kdy je zpřístupní svým občanům. Tyto informace slouží jako základ pro všechna jednání nezbytná v rámci dvoustranných vztahů mezi dvěma členskými státy na základě vzájemnosti a rovnocennosti.“

10 Podle článku 8 směrnice 85/337:

„Informace shromážděné podle článků 5, 6 a 7 musí být brány v úvahu v povolovacím řízení.“

11 Článek 9 uvedené směrnice zní následovně:

„Po vydání rozhodnutí uvědomí příslušný orgán nebo orgány dotyčnou veřejnost o:

– obsahu rozhodnutí a všech podmínkách k němu připojených,

– důvodech a úvahách, na kterých je rozhodnutí založeno, jestliže tak stanoví právní předpisy členských států.

Podrobné podmínky pro tyto informace stanoví členské státy.

Je-li jiný členský stát informován podle článku 7, je rovněž informován o dotyčném rozhodnutí.“

12 Článek 10 uvedené směrnice stanoví:

„Ustanoveními této směrnice není dotčena povinnost příslušných orgánů respektovat omezení uložená vnitrostátními právními a správními předpisy a přijatou právní praxí v oblasti zachovávání služebního a obchodního tajemství a ochrany veřejného zájmu.

Pokud je použitelný článek 7, podléhá předávání informací jinému členskému státu a přijetí informací jiným členským státem omezením platným v členském státě, kde je záměr navrhován.“

13 Příloha II směrnice 85/337 provádí výčet záměrů uvedených v čl. 4 odst. 2 této směrnice, to znamená záměrů, u nichž je posouzení vlivů na životní prostředí nezbytné pouze tehdy, pokud členské státy usoudí, že to jejich povaha vyžaduje. V bodě 2 písm. a) této přílohy jsou tak uvedeny záměry těžby rašeliny a v témže bodě 2 písm. c) záměry těžby nerostů jiných než kovových a energetických, jako jsou mramor, písek, štěrk, břidlice, sůl, fosfáty a uhličitan draselný.

14 V bodě 10 písm. d) uvedené přílohy jsou uvedeny zejména záměry výstavby silnic.

Směrnice 97/11

15 Článek 3 směrnice 97/11 má následující znění:

„1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 14. března 1999. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

[…]

2. Byla-li žádost o povolení předložena příslušnému orgánu před uplynutím lhůty stanovené v odstavci 1, použijí se nadále ustanovení směrnice 85/337/EHS ve znění předcházejícím těmto změnám."

Směrnice 85/337, ve znění směrnice 97/11 (dále jen „směrnice 85/337 v pozměněném znění")

16 Ve snaze o přehlednost bude pojednáno pouze o změnách směrnice 85/337, které mají přímý vztah k tvrzenému nesplnění povinností. Proto nebudou uvedeny změny

provedené směrnicí 97/11 v článcích 5 až 10 směrnice 85/337, jelikož ty nemohou ovlivnit posouzení žaloby, které zde má Soudní dvůr provést.

17 Podle čl. 2 odst. 1, 2 a 3 prvního pododstavce směrnice 85/337 v pozměněném znění:

„1. Členské státy přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění, aby před vydáním povolení podléhaly záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, požadavku získat povolení a posouzení z hlediska jejich vlivů. Tyto záměry jsou vymezeny v článku 4.

2. Posuzování vlivů na životní prostředí může být zahrnuto do povolovacích řízení již existujících v členských státech, nebo pokud taková řízení neexistují, do jiných řízení nebo do řízení, která mají být zavedena pro dosažení souladu s cíli této směrnice.

[…]

3. Aniž je dotčen článek 7, mohou členské státy ve výjimečných případech vyjmout určitý záměr zcela nebo zčásti z ustanovení stanovených touto směrnicí.“

18 Článek 3 uvedené směrnice stanoví:

„Posuzování vlivů na životní prostředí vhodným způsobem určí, popíše a posoudí v každém jednotlivém případě a v souladu s články 4 až 11 přímé a nepřímé vlivy záměru na tyto faktory:

– člověka, faunu a flóru,

– půdu, vodu, ovzduší, podnebí a krajinu,

– hmotný majetek a kulturní dědictví,

– vzájemné působení mezi faktory uvedenými v první, druhé a třetí odrážce.“

19 Článek 4 směrnice 85/337 v pozměněném znění stanoví:

„1. S výhradou čl. 2 odst. 3 podléhají záměry uvedené v příloze I posouzení v souladu s články 5 až 10.

2. S výhradou čl. 2 odst. 3 určí členské státy pro záměry uvedené v příloze II na základě:

a) přezkoumání každého jednotlivého případu,

nebo

b) prahových hodnot nebo kritérií stanovených členským státem,

zda záměry podléhají posouzení v souladu s články 5 až 10.

Členské státy se mohou rozhodnout používat oba postupy uvedené v písm. a) a b).

3. Při přezkoumávání každého jednotlivého případu nebo při stanovení kritérií nebo prahových hodnot podle odstavce 2 jsou brána v úvahu odpovídající kritéria výběru uvedená v příloze III.

4. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí přijatá příslušnými orgány podle odstavce 2 byla zpřístupněna veřejnosti.“

20 V bodě 3 písm. i) přílohy II směrnice 85/337 v pozměněném znění jsou uvedena zařízení k využívání větru pro výrobu elektrické energie (větrné parky).

21 Podle bodu 13 téže přílohy musí být jakákoliv změna nebo rozšíření záměrů uvedených v příloze I nebo v příloze II, které jsou již povoleny, uskutečněny nebo jsou právě uskutečňovány, jež by mohly mít závažný negativní vliv na životní prostředí (změna nebo rozšíření neuvedené v příloze I), považována za záměr spadající pod čl. 4 odst. 2 směrnice 85/337 v pozměněném znění.

22 V příloze III směrnice 85/337 v pozměněném znění, týkající se kritérií výběru uvedených v čl. 4 odst. 3 téže směrnice, je uvedeno, že charakteristické znaky záměrů musí být brány v úvahu zejména vzhledem k znečišťování a rušivým vlivům, jakož i riziku nehod s ohledem zejména na používané technologie. Tatáž příloha uvádí, že ekologická citlivost geografických oblastí, které by mohly být záměrem zasaženy, musí být brána v úvahu zejména s ohledem na únosné zatížení přírodního prostředí s tím, že zvláštní pozornost je věnována určitým územím, mezi něž patří horské oblasti a lesy.

Vnitrostátní právní úprava

23 Požadavky směrnice 85/337 v pozměněném znění byly do vnitrostátního práva provedeny zejména zákonem o územním plánování a rozvoji z roku 2000 (Planning and Development Act 2000), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „PDA“), a nařízeními o územním plánování a rozvoji z roku 2001 (Planning and Development Regulations 2001).

24 Článek 32 odst. 1 písm. a) PDA zakotvuje obecnou povinnost získat povolení pro každý záměr územního rozvoje spadající do příloh I a II směrnice 85/337 v pozměněném znění, přičemž žádost o povolení musí být podána a povolení získáno před

zahájením prací. Krom toho, čl. 32 odst. 1 písm. b) téhož zákona stanoví, že pro zhojení stavu, kdy takové práce nebyly povoleny, lze získat dodatečné povolení.

25 Orgán pověřený územním plánováním musí po obdržení žádosti o povolení určit, zda navrhovaný záměr musí být posouzen z hlediska vlivů na životní prostředí.

26 Článek 151 PDA stanoví, že každý, kdo uskutečnil nebo právě uskutečňuje nepovolený záměr, se dopouští trestného činu.

27 Z článků 152 a 153 téhož zákona vyplývá, že v případě přijetí stížnosti jsou orgány pověřené územním a stavebním řízením v zásadě povinny zaslat upozornění, přičemž uvedené orgány musejí dále rozhodnout o účelnosti zaslání výzvy. Nedodržení požadavků stanovených ve výzvě je trestným činem.

28 Podle článku 160 PDA:

„1. Dojde-li k uskutečnění nepovoleného záměru, je-li takový záměr uskutečňován nebo má-li být uskutečněn nebo v něm má být pokračováno, mohou High Court nebo Circuit Court na návrh orgánu pověřeného územním plánováním nebo jakékoliv jiné osoby, nezávisle na tom, zda má, či nemá zájem na dotčeném území, prostřednictvím usnesení požadovat po každém, aby provedl, neprovedl nebo přestal provádět, v závislosti na konkrétním případu, vše, co soud považuje za nezbytné a uvede ve svém usnesení, tak aby případně zajistil, aby:

a) nepovolený záměr nebyl uskutečněn nebo dále uskutečňován;

b) pokud je to možné, území bylo vráceno do stavu, ve kterém se nacházelo před zahájením veškerých nepovolených záměrů;

c) záměr byl uskutečněn v souladu s povolením, které na něj bylo vydáno, nebo s podmínkami přiloženými k tomuto povolení.

2. Pokud se to jeví vhodným, může soud ve svém usnesení vydaném podle odstavce 1 požadovat provedení jakýchkoliv prací, včetně vrácení do původního stavu, obnovení, demontáže, stržení nebo úpravy jakékoliv konstrukce nebo jiného prvku."

29 Článek 162 PDA stanoví, že podáním žádosti o dodatečné povolení nedochází k přerušení nebo ukončení zahájeného donucovacího řízení.

Postup před zahájením soudního řízení

30 V návaznosti na výzvu dopisem ze dne 5. dubna 2001 zaslala Komise dne 21. prosince 2001 Irsku odůvodněné stanovisko.

31 Dne 7. července 2004 zaslala Komise tomuto členskému státu doplňující výzvu dopisem.

32 Po obdržení vyjádření Irska podaného v dopise ze dne 6. prosince 2004 zaslala Komise Irsku dne 5. ledna 2005 doplňující odůvodněné stanovisko.

33 Vzhledem k tomu, že Komise měla za to, že stanovisko zaujaté Irskem v odpověď na odůvodněné stanovisko zaslané v dopisech ze dne 8. března, 17. června a 1. prosince 2005 není uspokojivé, podala na základě čl. 226 druhého pododstavce ES projednávanou žalobu.

K žalobě

K prvnímu bodu žalobního návrhu

34 Komise Irsku vytýká, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k dosažení souladu s články 2, 4 a 5 až 10 směrnice 85/337, ve znění jak před změnou provedenou směrnicí 97/11, tak po této změně. Tento bod bude posouzen nejprve s ohledem na směrnici 85/337 v pozměněném znění.

35 První bod, podle kterého je provedení směrnice 85/337 v pozměněném znění neúplné a vede k její nesprávné implementaci, je založen na třech žalobních důvodech.

36 Komise zaprvé tvrdí, že Irsko nepřijalo všechna opatření nezbytná k tomu, aby mohla být před vydáním povolení provedena ověření za účelem určení, v souladu s čl. 2 odst. 1 směrnice 85/337 v pozměněném znění, zda mohou mít zamýšlené záměry významný vliv na životní prostředí, a je-li tomu tak, k uložení povinnosti provést posouzení vlivů na životní prostředí stanovené uvedeným ustanovením.

37 Zadruhé se Komise domnívá, že irské právní předpisy umožňující podání žádosti o dodatečné povolení po úplném nebo částečném uskutečnění nepovoleného záměru zasahují do cílů směrnice 85/337 v pozměněném znění souvisejících s prevencí.

38 Zatřetí Komise tvrdí, že represivní opatření zavedená Irskem nezaručují účinné uplatnění uvedené směrnice, čímž Irsko nesplnilo obecnou povinnost, která mu přísluší na základě článku 249 ES.

39 Na podporu tohoto posledního žalobního důvodu odkazuje Komise na určité příklady, které dle jejího názoru ilustrují nedostatky provedení režimu sankcí.

K prvním dvěma žalobním důvodům

– Argumentace účastníků řízení

40 Komise tvrdí, že jelikož je podle vnitrostátních právních předpisů možné splnit podmínky uložené směrnicí 85/337, pozměněné v průběhu uskutečňování záměru nebo po jeho uskutečnění, znamená to, že neexistuje žádná jasná povinnost předložit záměry před jejich uskutečněním ke studii jejich vlivů na životní prostředí.

41 Tím, že dotčené vnitrostátní právní předpisy připouštějí, že kontrola záměrů může být v rámci studie dopadů na životní prostředí provedena po jejich uskutečnění, zatímco hlavním cílem směrnice 85/337 v pozměněném znění je co nejvčasnější zohlednění vlivů všech plánovacích a rozhodovacích procesů na životní prostředí,

připouštějí možnost dodatečného povolení, jejímž důsledkem je zásah do užitečného účinku této směrnice.

42 Komise dodává, že pravidla týkající se dodatečného povolení jsou součástí obecných ustanovení použitelných na běžné povolení v oblasti územního plánování, přičemž nic nenasvědčuje tomu, že by žádosti o dodatečné povolení a vydání uvedeného povolení byly vyhrazeny pro výjimečné případy.

43 Irsko namítá, že Komise neprovedla správný výklad irských právních předpisů, kterými byla provedena směrnice 85/337 v pozměněném znění. Uvádí tak, že irské právo výslovně vyžaduje, aby na každý nový záměr bylo vydáno povolení před zahájením prací, a pokud jde o záměry, které musejí být podrobeny studii vlivu na životní prostředí, aby tato studie byla provedena před uvedenými pracemi. Nesplnění těchto povinností je ostatně trestným činem a jeho důsledkem může být uplatnění donucovacích opatření.

44 Irsko krom toho tvrdí, že dodatečné povolení, zavedené PDA a nařízeními o územním plánování a rozvoji z roku 2001, představuje výjimku z obecného pravidla, které ukládá povinnost získat povolení před zahájením záměru, a zcela odpovídá cílům směrnice 85/337 v pozměněném znění, jakož i zejména obecnému cíli ochrany životního prostředí, vzhledem k tomu, že neumožnění dokončení nepovoleného záměru nemusí být z hlediska uvedené ochrany nejvhodnějším opatřením.

45 Podle tohoto členského státu se směrnice 85/337 v pozměněném znění, jejíž požadavky jsou čistě procesního rázu, nijak nezmiňuje o existenci výjimky, podle které by mohlo být v určitých případech posouzení vlivů na životní prostředí provedeno po zahájení prací. Irsko v tomto ohledu zdůrazňuje, že v této směrnici není nikde výslovně uvedeno, že posouzení může být provedeno pouze před uskutečněním záměru, a argumentuje definicí pojmu „povolení" poskytnutou uvedenou směrnicí, přičemž uvádí, že použití výrazu „uskutečňovat" je významné, neboť tento výraz

se neomezuje pouze na zahájení prací, ale týká se rovněž pokračování v provádění záměru územního rozvoje.

46 Irsko krom toho tvrdí, že žádost o dodatečné povolení je vhodným nápravným mechanismem, který lze uplatnit na základě výjimečných okolností a jehož účelem je zohlednit skutečnost, že se nelze vyhnout tomu, aby některé záměry byly z nejrůznějších důvodů zahájeny před vydáním povolení ve smyslu směrnice 85/337 v pozměněném znění.

47 Irsko v tomto ohledu argumentuje rozsudkem ze dne 7. ledna 2004, Wells (C-201/02, Recueil, s. I-723), a tvrdí, že opravné posouzení může být uskutečněno v pozdější fázi, jako výjimka z obecného pravidla, podle kterého musí být posouzení provedeno co nejdříve v průběhu rozhodovacího procesu.

48 Tento členský stát se rovněž domnívá, že by bylo nepřiměřené požadovat demontáž určitých konstrukcí za okolností, kdy je po přezkumu žádosti o dodatečné povolení uvedené povolení považováno za slučitelné s řádným územním plánováním a trvalým rozvojem.

– Závěry Soudního dvora

49 Členské státy musejí implementovat směrnici 85/337 v pozměněném znění v plném souladu s požadavky, které stanoví, s přihlédnutím k jejímu základnímu cíli, jímž, jak vyplývá z jejího čl. 2 odst. 1, je to, aby ještě před vydáním povolení byly záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, podrobeny povolovacímu řízení a posouzení z hlediska svých vlivů (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 19. září 2000, Linster, C-287/98, Recueil,

s. I-6917, bod 52, a ze dne 23. listopadu 2006, Komise v. Itálie, C-486/04, Sb. rozh. s. I-11025, bod 36).

50 Krom toho, podle čl. 1 odst. 2 směrnice 85/337 v pozměněném znění je povolením rozhodnutí příslušného orgánu nebo orgánů, které opravňuje oznamovatele k uskutečnění záměru.

51 Jelikož je formulace týkající se oprávnění zcela jednoznačná, čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice musí být nezbytně chápán tak, že nepožádá-li žadatel o požadované povolení a toto povolení nezíská a neprovede-li nejprve studii vlivů na životní prostředí, je-li vyžadována, nemůže zahájit práce související s dotčeným záměrem, neboť v opačném případě by porušil požadavky směrnice 85/337 v pozměněném znění.

52 Tato analýza platí pro všechny záměry spadající do působnosti směrnice 85/337 v pozměněném znění nezávisle na tom, zda spadají pod přílohu I této směrnice, a musejí tak podléhat systematickému posuzování podle jejího čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 1, nebo přílohu II uvedené směrnice, a z toho důvodu, v souladu s jejím čl. 4 odst. 2, podléhají studii vlivů pouze tehdy, mohou-li mít s ohledem na prahové hodnoty nebo kritéria stanovená členským státem nebo na základě přezkoumání každého jednotlivého případu značný vliv na životní prostředí.

53 Takový doslovný výklad tohoto čl. 2 odst. 1 ostatně odpovídá cíli sledovanému směrnicí 85/337 v pozměněném znění připomenutému zejména v pátém bodě odůvodnění směrnice 97/11, podle kterého „záměry, pro které je vyžadováno posouzení, by měly podléhat žádosti o povolení, [a] posouzení by mělo být provedeno dříve, než je toto povolení vydáno“.

54 Podle irských právních předpisů je nesporné, že posouzení vlivů na životní prostředí a povolení vydané v územním a stavebním řízení musí být v zásadě provedeno a získáno, jsou-li nezbytná, před zahájením prací. Nedodržení těchto povinností představuje v irském právu porušení předpisů v oblasti územního plánování.

55 Nicméně, stejně tak je nesporné, že uvedené právní předpisy zavádějí dodatečné povolení, přičemž jeho účinky stavějí na roveň účinkům běžného povolení vydaného v územním a stavebním řízení před provedením prací a územního rozvoje. Toto dodatečné povolení může být vydáno, i když byl záměr, na který se vztahuje a pro který články 2 a 4 směrnice 85/337 v pozměněném znění vyžadují studii vlivů na životní prostředí, již uskutečněn.

56 Navíc poskytnutí takového dodatečného povolení, ohledně kterého Irsko uznává, že je o něj v oblasti územního plánování obecně žádáno mimo rámec jakýchkoliv výjimečných okolností, vede v irském právu k tomu, že se má za to, že povinnosti uložené směrnicí 85/337 v pozměněném znění byly skutečně splněny.

57 Přitom právo Společenství nemůže sice bránit tomu, aby použitelné vnitrostátní právní předpisy v určitých případech zhojily nedostatky určitých operací nebo aktů, které jsou z hlediska tohoto práva stiženy vadami, nicméně taková možnost by měla být vázána na podmínku, že dotyčné osobě neposkytne příležitost, jak obejít pravidla Společenství nebo jak se zbavit povinnosti je uplatnit, a zůstat výjimečná.

58 Účinkem takového režimu dodatečného povolení, jaký je platný v Irsku, totiž může být podněcování zadavatelů k tomu, aby neověřovali, zda zamýšlené záměry splňují kritéria stanovená v čl. 2 odst. 1 směrnice 85/337 v pozměněném znění, a neučinili tak kroky nezbytné k určení vlivů uvedených záměrů na životní prostředí a jejich předchozí posouzení. Přitom podle prvního bodu odůvodnění směrnice 85/337 v pozměněném znění je nutné, aby v průběhu rozhodovacího procesu příslušný orgán provedl co nejvčasnější zohlednění vlivů všech plánovacích a rozhodovacích procesů na životní prostředí, jehož cílem je vyvarovat se od samého počátku riziku vzniku znečištění nebo škodlivých vlivů spíše než následně potlačovat jejich účinky.

59 A konečně, Irsko nemůže s úspěchem argumentovat výše citovaným rozsudkem Wells. Uvedený rozsudek totiž ve svých bodech 64 a 65 připomíná, že na základě zásady loajální spolupráce stanovené článkem 10 ES jsou členské státy povinny odstranit protiprávní důsledky porušení práva Společenství. Příslušné orgány jsou tak povinny přijmout opatření nezbytná k tomu, aby odstranily opomenutí, ke kterému došlo neposouzením vlivů na životní prostředí, například tím, že odejmou

již poskytnuté povolení nebo pozastaví jeho platnost za účelem provedení takového posouzení, to vše v mezích procesní autonomie členských států.

60 Z toho nelze vyvozovat, že opravná studie dopadů na životní prostředí, uskutečněná za účelem odstranění vady spočívající v neprovedení posouzení, které je stanoveno a upraveno směrnicí 85/337 v pozměněném znění, kdy již došlo k uskutečnění záměru, je rovnocenná studii o vlivu na životní prostředí předcházející vydání povolení požadovaného a upraveného uvedenou směrnicí.

61 Z výše uvedeného plyne, že Irsko tím, že poskytlo dodatečnému povolení, které může být vydáno zcela mimo rámec jakýchkoliv prokázaných výjimečných okolností, tytéž účinky, jaké jsou svázány s povolením vydaným v územním a stavebním řízení předcházejícím provedení prací a územního rozvoje, zatímco záměry, pro které je vyžadováno posouzení vlivů na životní prostředí, musejí být podle čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 85/337 v pozměněném znění určeny a poté podrobeny žádosti o povolení a uvedenému posouzení před vydáním povolení, a v důsledku toho nezbytně před svým provedením, nesplnilo požadavky této směrnice.

62 První dva žalobní důvody jsou tudíž opodstatněné.

K třetímu žalobnímu důvodu

– Argumentace účastníků řízení

63 Podle Komise obsahují irské právní předpisy a následná praxe v oblasti represivních opatření nedostatky, které ohrožují správné provedení a implementaci směr-

nice 85/337 v pozměněném znění, třebaže tato nezbytně ukládá účinný kontrolní a represivní systém.

64 Komise zaprvé tvrdí, že represivní opatření stanovená irskými právními předpisy v oblasti územního plánování nekompenzují neexistenci ustanovení ukládajících dodržování požadavků v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí před uskutečňováním záměrů.

65 Zadruhé Komise poukazuje na to, že praxe v oblasti represivních opatření ohrožuje správné provedení směrnice 85/337 v pozměněném znění. Komise tak zmiňuje konkrétní situace, které dle jejího názoru ilustrují nedostatky irských právních předpisů v oblasti kontroly dodržování pravidel stanovených touto směrnicí.

66 Pokud jde o postup v oblasti sankcí, Irsko tvrdí, že otázka volby a formy tohoto postupu spadá do volného uvážení členských států tím spíše, že kontroly týkající se územního plánování a životního prostředí nebyly na úrovni Společenství harmonizovány.

67 Irsko v každém případě zdůrazňuje, že režim sankcí stanovený irskými právními předpisy je úplný a účinný. V tomto ohledu tento členský stát upřesňuje, že použitelná ustanovení práva životního prostředí jsou právně závazná.

68 Tyto právní předpisy tak orgánům pověřeným územním plánováním ukládají povinnost zaslat upozornění, pokud se dozvědí, že dochází k uskutečňování nepovoleného záměru, ledaže by se domnívaly, že se jedná o záměr nepodstatného významu.

69 Po zaslání upozornění musejí orgány pověřené územním a stavebním řízením rozhodnout o vhodnosti zaslání výzvy dopisem.

70 Účelem upozornění je umožnit osobám odpovědným za nedovolený záměr zhojit jeho nedostatky před obdržením výzvy dopisem a dalšími fázemi sankčního řízení.

71 Dojde-li k zaslání výzvy, jsou v ní stanoveny povinnosti, přičemž nedodržení stanovených požadavků je trestným činem.

72 Irsko dodává, že režim sankcí musí zohledňovat různá práva, jejichž nositeli jsou zadavatelé, majitelé pozemků, veřejnost a jednotlivci přímo dotčení uvedeným záměrem, přičemž tato různá práva je třeba poměřit, aby bylo možné dojít ke spravedlivému výsledku.

73 A konečně Irsko zpochybňuje příklady, na které odkazuje Komise, a tvrdí, že nebyl podán důkaz o tvrzeném nesplnění povinností, neboť se Komise omezuje na obecná tvrzení.

– Závěry Soudního dvora

74 Je nesporné, že v Irsku lze zhojit neprovedení studie vlivů na životní prostředí požadované směrnicí 85/337 v pozměněném znění získáním dodatečného povolení, které dovoluje zejména umožnit další existenci záměru, který nebyl řádně povolen, s výhradou, že žádost o takové povolení je podána před zahájením sankčního řízení.

75 Tato možnost může, jak ostatně Irsko uznává, vést příslušné orgány k tomu, že nebudou konat za účelem přerušení nebo ukončení záměru spadajícího do působnosti směrnice 85/337 v pozměněném znění, který je právě uskutečňován nebo již uskutečněn, bez ohledu na požadavky související s povolením a se studií vlivů na životní prostředí předcházející vydání uvedeného povolení, a nezahájí donucovací řízení stanovené PDA, přičemž Irsko v tomto ohledu zdůrazňuje, že pravomoc v této oblasti je diskreční.

76 Tím je prokázána nedostatečnost Irskem zavedeného donucovacího systému, jelikož existence dodatečného povolení jej zbavuje jakékoliv účinnosti, přičemž uvedená nedostatečnost je přímým důsledkem zjištění nesplnění povinností při posuzování předchozích dvou žalobních důvodů.

77 Takové zjištění není zpochybněno skutečností, že podle Irska musí režim sankcí zohledňovat různá práva, jejichž nositeli jsou zadavatelé, majitelé pozemků, veřejnost a jednotlivci přímo dotčení sporným záměrem. Nezbytnost poměření těchto zájmů totiž nemůže sama o sobě odůvodnit neúčinnost kontrolního a represivního systému.

78 Proto je již bezpředmětné analyzovat jednotlivé příklady uplatňované Komisí pro ilustraci nedostatků při provádění represivních opatření, neboť takové nedostatky vyplývají přímo ze samotných nedostatků irských právních předpisů.

79 Třetí žalobní důvod je tak rovněž opodstatněný, a v důsledku toho musí být vyhověno všem žalobním důvodům prvního bodu žalobního návrhu.

80 Nakonec je třeba uvést, že opodstatněnost prvního bodu žalobního návrhu platí jak ve vztahu ke směrnici 85/337 v pozměněném znění, tak ve vztahu ke směrnici 85/337.

Jak podle původního znění této směrnice, tak podle jejího pozměněného znění totiž musely být záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, posouzeny z hlediska svých vlivů ještě před vydáním povolení, přičemž definice tohoto povolení se krom toho nijak nezměnila. Mimoto, povaha dodatečného povolení stanovená irskými právními předpisy zůstala totožná.

81 Z výše uvedeného vyplývá, že Irsko tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k zajištění, aby záměry spadající do působnosti směrnice 85/337, jak ve znění před změnou provedenou směrnicí 97/11/ES, tak po této změně, byly před svým úplným nebo částečným uskutečněním zváženy s ohledem na potřebu posouzení vlivů na životní prostředí a tam, kde mohou mít významný vliv na životní prostředí v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, posouzeny z hlediska svých vlivů v souladu s články 5 až 10 této směrnice, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 2, 4 a 5 až 10 uvedené směrnice.

K druhému bodu žalobního návrhu

82 Tento bod žalobního návrhu se týká podmínek výstavby větrného parku v Derrybrien, v hrabství Galway, ohledně kterého je třeba úvodem připomenout jednotlivá získaná povolení.

83 Jak vyplývá z písemností ve spise, žádosti o povolení týkající se prvních dvou fází záměru, z nichž se každá týkala 23 větrných turbín, byly podány dne 4. a 18. prosince 1997. Jelikož tyto žádosti nebyly považovány za platné, byly dne 23. ledna 1998 podány nové žádosti. Dne 12. března 1998 bylo vydáno povolení. Dne 5. října 2000 byla podána žádost o povolení pro třetí fázi prací, týkající se zejména 25 turbín a obslužných cest, která byla kladně vyřízena dne 15. listopadu 2001. Dne 20. června 2002 požádal zadavatel o povolení k provedení změn v prvních dvou fázích záměru,

které získal dne 30. července 2002. Jelikož platnost povolení poskytnutého pro první dvě fáze prací uplynula, požádal zadavatel v průběhu měsíce října 2003 o obnovení uvedeného povolení, přičemž jeho žádosti bylo vyhověno v průběhu měsíce listopadu 2003.

Argumentace účastníků řízení

84 Tímto bodem žalobního návrhu Komise tvrdí, že Irsko nepřijalo všechna opatření nezbytná k tomu, aby vydání povolení týkajících se větrného parku a doprovodných činností, jakož přidružených i prací předcházelo posouzení vlivů záměru na životní prostředí v souladu s články 5 až 10 směrnice 85/337 a směrnice 85/337 v pozměněném znění.

85 Komise v tomto ohledu poukazuje na to, že přestože byly podle irských právních předpisů provedeny studie vlivů na životní prostředí pro jednotlivé části dotčeného záměru, byly uvedené studie stiženy nedostatky.

86 Zejména studie vlivů na životní prostředí provedená v průběhu roku 1998 neposoudila správně rizika pro životní prostředí spojená s uskutečněním jednotlivých částí tohoto záměru. Studie vlivů uskutečněná pro třetí fázi uvedeného záměru je stižena týmiž nedostatky.

87 Komise mimoto uvádí, že větrný park je největším záměrem na využívání větru pro výrobu elektrické energie, který kdy byl v Irsku navržen, a je rovněž jedním z největších v Evropě.

88 Komise rovněž tvrdí, že výstavba větrného parku vyžadovala vymýcení rozsáhlých oblastí jehličnatých lesů o ploše 263 ha, na které bylo dne 20. května 2003 vydáno povolení ke kácení. Pro tuto operaci nebylo nicméně v rozporu se samotnými požadavky irských právních předpisů provedeno žádné posouzení vlivů na životní prostředí.

89 Komise dodává, že Irsko v důsledku sesuvu půdy, ke kterému došlo dne 16. října 2003, a ekologické katastrofy, která tím byla způsobena, jelikož masa rašeliny, která se utrhla z jedné oblasti výstavby větrného parku, znečistila řeku Owendalulleegh, usmrtila přibližně 50 000 ryb a trvale poškodila místa reprodukce několika živočišných druhů, neprovedlo před obnovením prací na místě zadavatelem v průběhu roku 2004 žádné nové posouzení vlivů této stavby na životní prostředí.

90 Irsko upřesňuje, že v době, kdy byly v průběhu roku 1997 a poté v průběhu roku 1998 podány žádosti o povolení pro první dvě fáze výstavby větrného parku, nezmiňovala příloha I ani příloha II směrnice 85/337 tuto kategorii záměrů mezi těmi, které spadaly do její působnosti. Proto nemuselo vydání povolení předcházet posouzení vlivů na životní prostředí, tak jak je upravené uvedenou směrnicí. A dodává, že k žádostem předloženým v průběhu roku 1998 byla nicméně v souladu s irskými právními předpisy přiložena prohlášení o dopadu na životní prostředí.

91 Irsko se krom toho domnívá, že je vykonstruované pokoušet se tvrdit, že činnosti, které souvisejí s doprovodnými aspekty záměru vybudování větrného parku, jako je výstavba silnice, těžba rašeliny, provozování lomů nebo přeprava elektřiny, byly takového významu, že nezbytně vyžadovaly posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu směrnice 85/337.

92 Irsko má mimoto za to, že žádost o prodloužení doby platnosti povolení nepředstavuje „povolení“ ve smyslu směrnice 85/337 v pozměněném znění.

93 A konečně Irsko tvrdí, že sesuv půdy byl vyvolán použitými způsoby výstavby a že se nejedná o těžkosti, které mohly být předem odhaleny pomocí studie vlivů na životní prostředí, i kdyby byla v souladu s požadavky Společenství. Tento členský stát ostatně uvádí, že za účelem zcela bezpečného dokončení větrného parku byly po přerušení prací a provedení šetření stavební metody změněny.

Závěry Soudního dvora

94 Pokud jde zaprvé o podmínky, za kterých byla dne 12. března 1998 vydána povolení pro první dvě fáze uskutečňování záměru větrného parku, o která bylo požádáno žádostmi podanými dne 23. ledna 1998, je třeba nejprve rozhodnout o použitelnosti směrnice 85/337.

95 V tomto ohledu z článku 3 směrnice 97/11 vyplývá, že byla-li žádost o povolení příslušnému orgánu předložena před 14. březnem 1999, použijí se i nadále ustanovení směrnice 85/337 v jejím původním znění.

96 Krom toho, je-li nesporné, že zařízení určená k využívání větrné energie k výrobě elektrické energie nejsou uvedená v příloze I ani v příloze II směrnice 85/337, Irsko nepopírá, že první dvě fáze výstavby větrného parku vyžadovaly četné práce, mezi něž patří těžba rašeliny a těžba nerostů jiných než kovových a energetických, jakož i výstavba silnic, které jsou uvedeny v bodě 2 písm. a) a c), jakož i v bodě 10 písm. d) uvedené přílohy II.

97 Směrnice 85/337 se proto měla použít na dvě první fáze výstavby větrného parku, jelikož ty zahrnovaly zejména provedení záměrů prací uvedených v příloze II této směrnice.

98 Z toho plyne, že Irsko bylo povinno podrobit záměry, které mohly mít významný vliv na životní prostředí, zejména v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, studii vlivů na životní prostředí (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 24. října 1996, Kraaijeveld a další, C-72/95, Recueil, s. I-5403, bod 50, jakož i ze dne 28. února 2008, Abraham a další, C-2/07, Sb. rozh. s. I-1197, bod 37).

99 Irsko však tvrdí, že příslušné orgány měly za to, že se nejedná o rámec přílohy II směrnice 85/337, jelikož související práce na těžbě rašeliny a výstavbě silnic měly minimální rozsah v porovnání se záměrem vybudování samotného větrného parku.

100 Příslušné orgány se v důsledku toho domnívaly, že nebylo třeba zjišťovat, zda zamýšlené záměry mohou mít významný vliv na životní prostředí, a tak ani požadovat, aby vydání povolení předcházelo posouzení vlivů na životní prostředí splňující podmínky stanovené směrnicí 85/337.

101 Přitom skutečnost, že záměry spadající do přílohy II uvedené směrnice, které byly uvedeny výše, měly vzhledem k záměru vybudování větrného parku jako celku pouze druhotný význam, neznamená, že by uvedené záměry nemohly mít pouze na základě tohoto důvodu významný vliv na životní prostředí.

102 V tomto ohledu je třeba uvést, že rozsah zamýšlených záměrů těžby rašeliny a nerostů, jakož i výstavby silnic nebyl zanedbatelný vzhledem k celkové ploše záměru větrného parku pokrývajícího 200 ha, který představuje největší záměr svého druhu v Irsku, a tyto záměry byly krom toho nezbytné k osazení turbín, jakož i pro průběh celé výstavby. Rovněž je třeba uvést, že uvedené práce byly provedeny na svahu hory Cashlaundrumlahan, na kterém se nacházejí usazeniny rašeliny sahající až do hloubky 5,5 m, které jsou z velké části pokryty lesním porostem.

103 Z těchto poznatků, které Irsko nepopírá, plyne, že umístění a rozsah těžby rašeliny a nerostů, jakož i výstavby silnic a blízkost lokality k řece představují konkrétní charakteristické znaky prokazující, že uvedené záměry, neoddělitelné od osazení 46 větrných turbín, měly být považovány za záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí, a měly proto podléhat posouzení svých vlivů na životní prostředí.

104 Účelem provedení studie vlivů na životní prostředí je totiž v souladu se směrnicí 85/337 vhodným způsobem určit, popsat a posoudit přímé a nepřímé vlivy záměru na takové faktory, jakými jsou fauna a flóra, půda a voda, jakož i vzájemné působení mezi těmito různými faktory. V projednávaném případě lze v tomto ohledu poznamenat, že prohlášení o dopadu na životní prostředí předložená zadavatelem obsahovala určité nedostatky a neprovedla posouzení zejména otázky stability půdy, přestože její význam je zásadní, je-li zamýšleno provádění výkopových prací.

105 Irsko tak tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k zajištění, aby vydání povolení týkajících se prvních dvou fází výstavby větrného parku předcházelo posouzení vlivů na životní prostředí v souladu s články 5 až 10 směrnice 85/337, a tím, že se omezilo na to, že k žádostem o povolení přiložilo prohlášení o dopadu na životní prostředí nesplňující tyto požadavky, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice.

106 Pokud jde, zadruhé, o žádost o povolení týkající se třetí fáze výstavby větrného parku, podanou dne 5. října 2000, a žádost o povolení změn v prvních dvou fázích výstavby, již dříve povolených, podanou dne 20. června 2002, je třeba tento bod žalobního návrhu posuzovat s ohledem na směrnici 85/337 v pozměněném znění, jelikož příslušné žádosti o povolení byly podány po 14. březnu 1999.

107 Je jednak nesporné, že příslušné orgány daly svůj souhlas ke změně typu původně zamýšlených větrných turbín, aniž by vyžadovaly posouzení vlivů na životní prostředí

v souladu se směrnicí 85/337 v pozměněném znění, a jednak že povolení vydané pro třetí fázi výstavby rovněž nebylo doprovázeno takovým posouzením. Mimoto, odlesňování povolenému v průběhu měsíce května 2003 toto posouzení, v rozporu s požadavky irských právních předpisů, rovněž nepředcházelo.

108 Přitom v bodě 3 písm. i) přílohy II směrnice 85/337 v pozměněném znění jsou uvedena zařízení k využívání větru pro výrobu elektrické energie (větrné parky) a v bodě 13 uvedené přílohy je zmíněna jakákoliv změna nebo rozšíření záměrů uvedených v téže příloze, které jsou již povoleny, uskutečněny nebo jsou právě uskutečňovány, které by mohly mít závažný negativní vliv na životní prostředí.

109 Mimoto, mezi relevantními kritérii výběru uvedenými v příloze III směrnice 85/337 v pozměněném znění, použitelnými pro záměry uvedené v příloze II této směrnice, na která odkazuje čl. 4 odst. 3 uvedené směrnice, je uvedeno riziko nehod s ohledem zejména na používané technologie. Mezi týmiž kritérii je třeba zmínit ekologickou citlivost geografické oblasti, která musí být brána v úvahu zejména s ohledem na „únosné zatížení přírodního prostředí“ s tím, že zvláštní pozornost musí být věnována územím hor a lesů.

110 Osazení 25 nových turbín, výstavba nových obslužných cest, jakož i změna typu původně schválených větrných turbín směřující ke zvýšení výroby elektrické energie měly, jakožto záměry uvedené v příloze II směrnice 85/337 v pozměněném znění, které mohly mít s ohledem na specifičnost lokality připomenutou v bodě 102 rozsudku v projednávané věci a na kritéria zmíněná v předchozím bodě tohoto rozsudku významný vliv na životní prostředí, z tohoto důvodu před vydáním povolení podléhat povolovacímu řízení a posouzení svých vlivů na životní prostředí v souladu s podmínkami zakotvenými v článcích 5 až 10 směrnice 85/337 v pozměněném znění.

111 V důsledku toho Irsko tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k zajištění, aby vydání povolení týkajících se změn a třetí fáze výstavby větrného parku předcházelo takové posouzení, a tím, že se omezilo na to, že k žádostem o povolení přiložilo prohlášení o dopadu na životní prostředí nesplňující tyto požadavky, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice 85/337 v pozměněném znění.

112 Z výše uvedeného plyne, že Irsko tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k zajištění, aby vydání povolení pro výstavbu větrného parku a pro doprovodné činnosti v Derrybrien, v hrabství Galway, jakož i uskutečnění prací předcházelo posouzení vlivů záměru na životní prostředí v souladu s články 5 až 10 směrnice 85/337, jak ve znění před změnou provedenou směrnicí 97/11/ES, tak po této změně, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 2, 4 a 5 až 10 uvedené směrnice.

K nákladům řízení

113 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Irsko nemělo ve věci úspěch, je třeba posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Irsko tím, že nepřijalo všechna opatření nezbytná k zajištění, aby:

– záměry spadající do působnosti směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, jak ve znění před změnou provedenou směrnicí Rady 97/11/ES ze dne 3. března 1997, tak po této změně, byly před svým úplným nebo částečným uskutečněním zváženy s ohledem na potřebu posouzení vlivů na životní prostředí a tam, kde mohou mít významný vliv na životní prostředí v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, posouzeny z hlediska svých vlivů v souladu s články 5 až 10 směrnice 85/337, a

– vydání povolení pro výstavbu větrného parku a pro doprovodné činnosti v Derrybrien, v hrabství Galway, jakož i uskutečnění prací předcházelo posouzení vlivů záměru na životní prostředí v souladu s články 5 až 10 směrnice 85/337, jak ve znění před změnou provedenou směrnicí 97/11, tak po této změně,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 2, 4 a 5 až 10 uvedené směrnice.

2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.